

Metal-boss mødte Lindø-folket

af Hans Rye

Der var både gensynsglæde, kammeratlige håndtryk og drilske kommentarer i luften, da godt 100 "gamle" Lindøarbejdere fredag formiddag tog imod deres tidligere fællestillidsmand, konstruktionssmed Claus Jensen til årets sidste Lindødag i Munkebo Forsamlingshus.

Siden 2012 har Claus Jensen været formand for Dansk Metal, formentlig landets mest indflydelsesrige fagforbund, og i et hæsblæsende foredrag tog han de tidligere værftsarbejdere med på en rejse fra Lindø og samarbejdet med Hr. Møller til mødet med nogle af Europas mest magtfulde politikere, storpolitiske spørgsmål som Europæisk mindsteløn og planerne om et værftsmuseum i Helsingør.

- Det skal være et museum, der fortæller om de store værfter, der har skabt arbejde til tusindvis, og som har været med til at skabe grundlaget for det samfund, vi har i dag, tordnede Claus Jensen, der ikke behøvede talepapir for at finde historierne frem.

- Jeg husker mange af jeres ansigter, men i må undskylde mig, jeg husker ikke så mange navne. Alligevel er det er dejligt at være her, sagde Metal-bossen, der forlod Lindøværftet allerede i 2003 for at blive faglig sekretær i Dansk Metal. 17 år blev det til på Lindø, de sidste godt 3 år som fællestillidsmand, inden han blev hentet ind til forbundet, så der sad han den dag, beslutningen om, at Lindø lukker, slap ud.

- Samme dag blev vi samlet til møde i forbundet. Skulle vi tage over og sige, at der er synd for jer, eller skulle vi kigge fremad. Som I ved, valgte vi det sidste, og det er fantastisk, hvad der siden er sket på de gamle værftsarealer. Senest med planerne om udvidelse af LORC-testcentret, så det kan afprøve vindmøller helt op til 20 MW, fortalte Claus Jensen, der i dag sidder i bestyrelsen for Lindø Port of Odense, og som derfor følger tæt med i og præger, hvad der sker på Lindø.

- Ved i, hvorfor toiletterne i Operaen i København er så høje, som tilfældet er? Spurgte Claus Jensen i den mere kulørte del af sit foredrag. – Det skyldes, at hr. Møller selv afprøvede dem, og han var jo høj. Han blandede sig i mange detaljer. I Middelfart prøvevaskede han den type klinker, Operaen er beklædt med. Han krævede også, at en gammel direktørstol fra værftet blev hentet til København, for der var jo ingen grund til at bruge penge på noget, man allerede havde betalt for en gang, var Møllers ræsonnement. Gad vide, hvad

det kostede at få den stol hitted frem fra gemmerne, lød det fra Metal-formanden, der også fortalte, at han i sin tid på lærlingskolen havde meget svært ved at file et bor.

- Men jeg fik det lært i en sådan grad, at nu kan jeg file det med en vinkelsliber i den ene hånd og boret i den anden, sagde han i en jargon, der antydede, at han her var ude i en mindre overdri- velse.

Lindødagen blev i øvrigt rundet af med en sildemad og et par stykker smørrebrød og – sædvanen tro - dertil en snaps og en håndbajer.